

gospodarske, obertniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pōli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 3 fl. 60 kr., za pol leta 1 fl. 80 kr., za četert leta 90 kr. pošiljane po pošti pa za celo leto 4 fl. 20 kr., za pol leta 2 fl. 10 kr., za četert leta 1 fl. 5 kr. nov. dn.

V Ljubljani v sredo 26. junija 1861.

Nekaj o tem, kar je kmetijstvu najbolj potreba.

Cesar Napoleon I. je nekda j rekel, da treh reči potrebuje za vojsko: prva je denar, druga denar, in tretja zopet denar. Ravno tako potrebuje skerb gospodar za uspešno obdelovanje svoje zemlje tudi treh reči, in sicer: prvič gnoj a, drugič gnoj a in tretjič zopet gnoj a. Da si ga bomo za svoje potrebe dovelj napravili, moramo posebno skerb za-nj imeti, in gotovo ne bo previdnega in pridnega gospodarja težko stalo, da si ga saj več napravi kakor ga ima dosihmal.

Ni je skoraj stvari na svetu, ktera bi se ne dala ober-niti v gnoj, in vendar le se tako pogostoma slišijo pritožbe, da kmetovavcom gnoj a primankuje.

Da odvernemo take pritožbe, treba je

prvič: da tako gospodarimo, da si pridelujemo več klaje, in si redimo več živine; potem bo mogoče,

drugič: na dveh, ali saj najmanj na treh oralih dobre zemlje eno živinče dobro in lahko prerediti, in

tretjič: da nehamo živino na pašo goniti, ampak da jo v hlevu redimo.

Kadar smo to tako vravnali, moramo za koristno na-pravo hlevov, gnojnišč in gnojnic skrbeti. Brez tega troj-nega ni dobrega gospodarstva.

a. Hlevi.

Da se v hlevih nič ne pogubi od napravljenega gnoj a, je treba, da se hlevi goveje živine, kónj in ovác, preden se v njih tlak napravi, najmanj za 4 pavce na debelo z ilovco zatolčejo, da se gnojnica v tla ne poceja in po-gublja. Če se tla še s cementom (hidravličnim apnom), ki se ga lahko dosti dobí, ali z asfaltom prevlečejo, se gnojnica kar ne bo mógla iz hleva pogubljevati. — Treba je tudi, da tla nekoliko visé, da se gnojnica sama po sebi lahko odceja v žleb in v gnojnišče, iz gnojnišča pa v jamo, ktera je zraven gnojnišča nalašč za to napravljena, da se steka v njo preobilna gnojnica, s ktero se včasih gnojnišče polije, ali pa ki se kako drugač v prid oberne. Ovčji hlevi so malokje s tlakom prevideni (flaštrani); vendar je to ravno tako potrebno in še potrebnije kakor pri hlevih goveje živine, zakaj v ovčjih hlevih ni žlebov, da bi se preobilna gnojnica (scavnica) odcejala v kakošno jamo, ampak nastel in ovčji gnoj jo morata čisto poserkati; kako pa jo bota poserkala popoluoma, ako je veliko uide skozi mehko zemljo v hlevu?

b. Gnojnišča

morajo vselej blizo in tikoma hlevov biti; ravno tako kakor hlevi morajo tudi gnojnišča z ilovco zabite in s cementom ali sicer podflaštrane biti in tla gnojnišča tako viseti na eno stran, da se gnojnica lahko iz gnoj a v jamo odceja, ki je zraven gnojnišča. Gnojnišče se napravi po številu goved ali kónj večje ali manjše. Čez 4 čevlje naj ne bode no-beno gnojnišče globoko, ako hočeš dobro gospodariti z gnojem. Napravi naj se pa, če je le mogoče, gnojnišče na bolj senčnati strani, da ga sonce preveč ne prepeka. Kjer

se pa v takem kraji napraviti ne dá, naj se mu streha na-pravi, da se gnoj največje bogastvo kmetijsko, varuje naj-večjega njegovega roparja — to je, sonca.

(Konec prihodnjic.)

Čbelarska novica.

16. in 17. kimovca (septembra) bo véliki zbor nemških čbelarjev v Gradcu. Čbelarski zbori, ki so vsako leto v kakem drugem mestu, so večidel od bližnjih in daljnih čbe-larjev. Dvanajst vprašanj je določeno, o katerih bojo po-menki, na priliko: Kaj je treba storiti, da se čbele čez zimo dobro ohranijo? Koliko največ in koliko najmanj ži-veža potrebujejo čbele noter do tistega časa, da začno same mēd nabirati? Kaj skušnje učé o potrebi pijače? Ktere rastline naj se sadé čbelam za pašo? Kako se najlože prazno satovje dobro ohrani za prihodnjo rabo? Ali je kaj razločka med laško in domačo čbelo? Kako se dá gnjila zalega odpraviti? in tako dalje. S tem zborom bo sklenjena tudi razstava cvetlic, sadja, grojzdja in mnogih rastlin, ki so čbelam ljubljena paš a. — Vsak more deležnik biti tega zbora.

Gospodinjam kaj.

(Da se vam poleti meso ne usmradi), kupite si v apoteki kreosot-a. Ko ste meso oprale, vlite kreosota v vodo (na pol lota kreosota vzemite 1 funt vode, na lot kreosota 2 funta vode). Potem namočite meso v tej kreosotni vodi in obesite ga na zračno mesto, kodar sapa piše. Kreosot ima to sosebno lastnost, da varuje vsako stvar gnjilobe. Kreosot je tudi v dimu, v katerem meso sušimo, zato je prav za prav kreosot vzrok, da se suho meso dolgo derži.

Slovenci! povejte svetu,

na kaj se opirate, ko hočete in želite, prosite in zahtevate, da se vam upelje vaš jezik v vaše učil-nice in vaše pisarnice?

....P. Slovenci imamo terdne vodila, katerih se zvesto deržimo in nobenega prestopiti nas volja ni. Naše omenjene želje se opirajo na zdravo priprosto pamet, na nepodkupljivo pravico in na cesarske postave. Kdorkoli bereš naslednje verste, tri priče: pamet, pravico in postav o izprašuj, in po tem sodbo izgovôri.

Slovenci se tako-le modrujejo:

1. Neskončno modri Stvarnik je tudi nam vložil čutila in dušne zmožnosti; gotovo pa ne, da bi spale v nas, temveč da se budé, blažijo, likajo in mikajo. Izobraženje je tudi naših učilnic cilj in konec; torej smo v tem, da se ustanové tudi pri nas učilnice, enih misli z vlado. Toda po svoji slabi pameti si učilnic nikakor ne moremo misliti v korist narodu, ako se nam nevednežem, kakor nas naši „kulturträger-i“ po svetu razglasujejo, vede in uki dopo-vedujejo v jeziku, ktere ga naše matere niso učile nas. Kar